

Жељка Гавриловић
ОСЕЋАМ СЕ ДОБРО

Уредник
Зоран Колунџија

Copyright © ИК Прометеј, Нови Сад, 2025.

Сва права задржана. Копирање, фотокопирање, умножавање и коришћење текста
у било ком облику није дозвољено без претходне писане сагласности.

ЖЕЉКА ГАВРИЛОВИЋ

Осећам се добро

ПРОМЕТЕЈ
Нови Сад

ЈЕСАМ ЛИ БИЛА
И ДА ЛИ ЈЕ БИЛО

I

Одасвуд лети фама о мени
Писма празнинама исписана
Кажу да сам старија од себе
У црне лептире загледана
И у зидове запрепашћене
Кроз које минем као кроз воду
И заборављам шта сам видела
Када је ветар лишће дизао
И по лишћу га опет просуо
Но трага нема о некој таквој
Нити о њеној дрхтавој сени
У огледалу црног језера
Тек изван света и ван времена
Одасвуд лети фама о мени.

II

Расула се јесен
Небеским бескрајем
У грозници трајем
Дажд са неба стресен –
Између бедара
И витих ребара
Вихором донесен –
Хлади моје чело
Леди тело бело
Или је све то сен
Незваног госта дух
Ког не видех ни чух

*

(У грозници трајем
Небеским бескрајем
Расула се јесен.)

III

Јесам ли ја она
Коју оком свлачиш
Да би ми у стасу
Угледао цвет?

IV

Где да нађемо утеху
Ако и у сну
Ја изгубим твој траг
А ти изгубиш мој?

V

Преко облутака, у плићаку
Поскакује река
То време тече и игра се.

Порађам те нагог и чистог
Из очију
И урамљујем у вечност
Твој облик.
Зачуђено –
време застаје у кораку.
Док нас гледа
Нико га не чује
Сем наша дрхтавица.

VI

Кад сам први пут
Видела Алвара
Запамтила сам све
Што ми је тада рекао
Кад сам први пут
Видела Алвара
Не сећам се ничег
Што сам ја њему рекла.
Кад сам последњи пут
Видела Алвара
Сећам се свега
Што сам тада говорила

А све бих дала
Да заборавим

VII

У тихом уточишту
Стаза обрасла у траву
Сјаји на месечини.
Птице у крошњама
Певају песму растанка
Заливена сетом одлазим.
Али обоје знамо –
За нови сусрет у прибежишту
Биће довољна једна реч.